

Sygn. akt II Ca 346/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 11 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

PrzewodniczącySSO Anna Mikuliszyn/spr/

SędziowieSSO Piotr Gregier, SSO Jadwiga Jakubowska

ProtokolantSylwia Bańbor - Mężyk

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa B. W.

przeciwko T. W.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 11 marca 2013 r., sygn. akt RIIIC 675/12

I. apelację oddala;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu w instancji odwoławczej.

Sygn. akt II Ca 346/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zaskarżonym wyrokiem podwyższył raty alimentacyjne na rzecz powoda B. W. od pozwanego T. W. z kwoty po 1.500 zł miesięcznie do kwoty po 2.800 zł miesięcznie, oddalił natomiast dalej idące powództwo, bowiem powód domagał się podwyższenia alimentów do kwoty po 4.000 zł miesięcznie.

Ustalił Sąd, że alimenty w poprzedniej wysokości zostały zasądzone wyrokiem zaocznym w dniu 10.04.2002 r. Wówczas powód kończył edukację w szkole podstawowej i zamierzał ją kontynuować w gimnazjum. Mieszkał z matką L. W., która pracowała jako nauczyciel i zarabiała 1.710 zł miesięcznie, ponosiła koszty związane z utrzymaniem mieszkania kształtujące się na poziomie 800 zł.

Obecnie B. W. jest studentem I-go roku Politechniki (...). Mieszka we W., wynajmuje 2- pokojowe mieszkanie, za które płaci 1.300 zł miesięcznie. Korzysta z korepetycji z języka angielskiego i matematyki, płacąc 600 zł miesięcznie. Nadto miesięcznie wydaje 80 zł na bilety komunikacji miejskiej, 200 zł na dojazdy do domu w J., 1.000 zł na wyżywienie i 400 zł na kosmetyki.

Matka powoda pracuje jako bibliotekarka i zarabia ok. 2.000 zł miesięcznie, spłaca kredyt zaciągnięty na zakup mieszkania, posiada jeszcze jedno mieszkanie, które wystawiła do sprzedaży. Daje powodowi na utrzymanie różne kwoty w zależności od potrzeb.

Pozwany T. W. mieszka z żoną i 14-letnim synem w domu jednorodzinnym. Spłaca kredyty zaciągnięte na zakup tego domu oraz samochodu. Zarabia ok. 20.000 zł miesięcznie, jego żona zaś otrzymuje z tytułu świadczonej pracy ok. 17.000 zł miesięcznie. Na młodszego syna pozwany wraz ze swoją małżonką wydaje ok. 1.050 zł miesięcznie pokrywając w ten sposób koszty jego kształcenia oraz leczenia dermatologicznego.

Ocenił następnie Sąd Rejonowy, że w sytuacji życiowej powoda nastąpiły istotne zmiany, które w świetle art. 138 k.r.o. żądanie zmiany zakresu obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Przy czym za uzasadnione potrzeby powoda uznał Sąd I instancji wydatki ponoszone na wyżywienie, zakup książek, pomocy naukowych, lekarstw. Jako niewiarygodne uznał natomiast zeznania B. W. odnoszące się do ponoszonych kosztów wynajmu mieszkania, skoro powód nie chciał podać adresu, pod którym mieszka we W.. Uznał także Sąd, że wydatek ten powinien być znacznie niższy. Wskazał także Sąd Rejonowy na obowiązek alimentacyjny matki powoda, której możliwości zarobkowe, wydają się wyższe niż to wynika z przedłożonego zaświadczenia o zarobkach.

Od wyroku Sądu Rejonowego w części oddalającej powództwo wniósł apelację powód, który zarzucił:

- błędne ustalenie wysokości zarobków pozwanego, które w rzeczywistości kształtują się na poziomie ok. 25.000 zł miesięcznie;
- naruszenie art. 233 § 1 kpc przy ocenie zeznań powoda w zakresie ponoszonych przez niego kosztów wynajmu mieszkania oraz możliwości zarobkowych jego matki;
- naruszenie art. 135 § 1 kro poprzez określenie wysokości renty alimentacyjnej w oderwaniu od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Skarżący wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji i podwyższenie alimentów do kwoty po 4.000 zł miesięcznie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie istotne dla zapadłego rozstrzygnięcia były nie tylko zarobki i możliwości finansowe pozwanego, ale i zakres usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Orzekając o obowiązku alimentacyjnym Sąd winien kierować się nie tylko wielkością zarobków, czy też możliwości zarobkowych osoby zobowiązanej do łożenia alimentów, ale także zakresem potrzeb uprawnionego, które muszą być usprawiedliwione co do wielkości.

W rozpoznawanej sprawie powód ocenił swe potrzeby na kwotę 4.000 zł miesięcznie. Nie oznacza to jednak, iż wszystkie wskazane przez niego wydatki należy uznać za usprawiedliwione. Słusznie wywiódł Sąd Rejonowy, iż koszt wynajmu dwupokojowego mieszkania nie mieści się w kategorii usprawiedliwionych. Decydując się na wynajęcie takiego lokalu powód nie może wskazywać, iż ponoszony w związku z tym koszt w pełnej wysokości winien obarczać pozwanego. Niewątpliwie zarobki T. W. znacznie odbiegają od przeciętnych zarobków w kraju. Stąd też winien on przyczyniać się do zaspokajania potrzeb swojego syna w kwocie relatywnie wyższej, niż inni rodzice studiujących dzieci. Nie jest to równoznaczne z uznaniem, że owo przyczynianie się winno oznaczać pokrywanie wszystkich nawet nie znajdujących usprawiedliwienia wydatków.

Od czasu zasądzenia alimentów w poprzedniej wysokości sytuacja życiowa powoda uległa istotnej zmianie. Trudno jednak uznać, iż zmiana ta usprawiedliwia ocenę, iż potrzeby uprawnionego powoda wzrosły niemalże o 160%.

Zasadnie wskazał Sąd Rejonowy, że także matka powoda winna partycypować w kosztach jego utrzymania. Zważyć należy, że wysokość osiągniętych przez nią zarobków w istocie wynosi 2.991,12 zł miesięcznie, co wynika ze znajdującego się na k. 13 akt zaświadczenia o zarobkach z dnia 21.09.2012 r. Przyjmując, że na utrzymanie syna matka powoda przeznaczy jedynie 10% swoich zarobków, będzie on dysponował łącznie kwotą ok. 3.100 zł miesięcznie.

Bez znaczenia pozostaje natomiast akcentowana w apelacji kwestia oceny Sądu Rejonowego możliwości finansowych L. W.. Natomiast trudno zgodzić się z twierdzeniami apelacji, iż matka powoda swój obowiązek alimentacyjny spełnia poprzez osobiste starania o jego wychowanie. Przepis art. 135 § 2 kro niewątpliwie nie odnosi się do pełnoletnich pełnosprawnych studiujących dzieci.

Dokonana przez Sąd Okręgowy ocena usprawiedliwionych potrzeb powoda w zasadzie zwalnia ten Sąd od szczegółowego odniesienia się do zarzutu apelacji dotyczącego wadliwego ustalenia przez Sąd I instancji wysokości zarobków pozwanego. Wskazać jednak należy, że zeznanie podatkowe pozwanego, na podstawie którego skarżący dokonał wyliczenia przeciętnych zarobków T. W. dotyczy roku 2011. Składając zeznania na rozprawie w dniu 11.03.2013 roku powód szczegółowo odniósł się do wysokości swych zarobków osiągniętych zarówno w roku 2011 jak i 2012 podając, iż w tym ostatnim roku kształtowały się one na poziomie 20.000 zł miesięcznie. Zeznania te korelują z zaświadczeniem o zarobkach z 29.10.2012 r. (k. 26).

Natomiast wysokość wydatków ponoszonych przez pozwanego i jego żonę na młodszego syna nie ma wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego T. W. wobec powoda, skoro koszty utrzymania tego dziecka są ponoszone przez oboje jego rodziców.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na zasadzie art. 385 kpc orzekł jak sentencji.

Z uwagi na charakter rozpoznawanej sprawy oraz fakt, że uwzględnienie wniosku pozwanego o zwrot znacznych kosztów poniesionych przez niego w związku ze stawiennictwem na rozprawie apelacyjnej praktycznie pozbawiłoby powoda możliwości utrzymania się przez pewien okres czasu Sąd Okręgowy na zasadzie art. 102 kpc odstąpił od obciążania go kosztami należnymi pozwanemu.